

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 341/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубица Куљић, адвокат из ..., против туженог Републике Србије, Први основни суд у Београду и Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Пријеполу и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници, надлежан је Други основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је Основном суду у Пријеполу дана 29.11.2017. године, против тужене Републике Србије - Први основни суд у Београду и Виши суд у Београду, поднео тужбу ради накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року. Поступајући по тужби, Основни суд у Пријеполу се решењем Прр број 135/19 од 25.02.2019. године огласио месно ненадлежним за поступање, са образложењем да је законски заступник тужене поднеском од 23.04.2018. године, истакао приговор месне ненадлежности суда, с обзиром на то да је пребивалиште тужиоца у Београду, из ког разлога је Основни суд у Пријеполу донео наведено решење применом одредбе чланова 39. став 1. и 40. став 1. ЗПП.

Први основни суд у Београду није прихватио своју надлежност за одлучивање у овом предмету, већ је списе уз акт Прр број 137/19 од 06.06.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08...113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету надлежан Други основни суд у Београду.

Законом о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) чланом 28. прописано је да је за одлучивање по тужби за новчано обештећење стварно и месно надлежан Основни суд на чијем подручју тужилац има пребивалиште, боравиште или седиште.

У конкретном случају, предмет правне заштите је управо захтев за накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року, па се стварна и месна надлежност суда за поступање има ценити на основу одредбе члана 28. Закона о

заштити права на суђење у разумном року. Како се пребивалиште тужиоца налази у ..., улица ... број ..., односно Општини ..., то је за поступање у овој правној ствари надлежан Други основни суд у Београду, имајући у виду одредбу члана 3. став 1. тачка 5. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва („Службени гласник РС“ број 101/13) којим је прописано да је Други основни суд у Београду надлежан за територију градских општина Вождовац, Гроцка, Раковица и Чукарица.

На основу свега изнетог, применом члана 23. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић